अव्यापार *m.* keine rechte Beschäftung; *Pl.* Allotria.
अव्याहत *n.* das Nichtreden, Schweigen.
अव्युच्छिन्न ununterbrochen.
अव्युष्ट nicht aufgegangen.
1. **अश्**, **अश्नाति**, **अश्नुते** erreichen, erlangen, antreffen, wozu *o.* wohin gelangen (*Acc.*). **अभि**, **प्र**, **वि**, **सम्** *dass.*
2. **अश्**, **अश्नाति** essen, verzehren (*auch* trinken), kosten, genieſsen (*auch übertr.*); *p.p.* **अशित** gegessen. *Caus.* **आशयति** jemd. (*Acc.*) etwas (*Acc.*) genieſsen lassen. *p.p.* **आशित** gespeist, satt. **उप** *u.* **प्र** = *Simpl.*
अशक्त nicht imstande zu (*Inf.*, *Loc.*, *Dat.*).
अशक्ति *f.* Unvermögen, Ohnmacht.
अशक्नुवन्त् nicht könnend (*Inf.*).
अशक्य unmöglich, unthunlich.
अशङ्क *u.* **°ङ्कित** furchtlos; *n. adv.*
अशङ्कनीय nicht zu befürchten.
अशन् *m.* Stein, Himmelsgewölbe.
अशन *n.* das Essen, die Speise.
अशनानशने *n.* das Essen und Fasten.
अशनाया *u.* **अशनाया** *f.* Hunger.
अशनायावन्त् hungrig.
अशनि *f.* (*m.*) Donnerkeil, Blitzstrahl.
अशम् *indecl.* Unheil.
अशरण schutzlos; *n.* Schutzlosigkeit.
अशंस् verwünschend, hassend.
अशासन्त् nicht strafend.
अशिक्षित ungelernt; ungelehrt, in (*Acc. o. Loc.*).
अशित *s.* 2. **अश्**.
अशितव्य zu essen.
अशिरस् kopflos.
अशिव unheilvoll, schlimm. *n.* Unheil.
अशिवशंसिन् unheilkündend.
अशीत der achtzigste.
अशीति *f.* achtzig.
अशीतितम der achtzigste.
अशुचि unrein. **°भक्षण** *n.* das Essen von Unreinem. **°भाव** *m.* Unreinheit.
अशुद्ध unrein.
अशुद्धि *f.* Unreinheit.
अशुभ unschön, unangenehm, hässlich, schlecht. *n.* Weh, Unglück.
अशुभमति schlecht gesinnt.
अशून्य nicht leer, nicht vergeblich; **°न्यं कर्** vollmachen, ausführen (*Geschäft*).
अशेष *m.* kein Rest; *Adj.* ohne Rest, ganz, vollständig. **अशेषम्**, **°षेण** *u.* **°षतस्** *adv.*
अशोक (glut- *o.* kummerlos). *m.* der Açoka-baum.
अशोचनीय nicht zu beklagen.
अशोधयित्वा ohne zu erledigen.
अश्म *m.* Stein; *N. eines Dämons.*
अश्मवामहै *s.* 1. **अश्**.
अश्मक *m.* *Mannsname; Pl. Volksname.*
अश्मन् *m.* Fels, Stein, Donnerkeil, Himmel. **अश्मन्** *Loc.* am Himmel. *Du.* Himmel und Erde.
अश्मन्मय, *f.* **ई** steinern.
अश्ममूर्धन् einen steinernen Kopf habend.
अश्रर्थ essen bedeutend (*g*).
अश्राम् *s.* 1. **अश्**.
अश्रद्धा *f.* Unglauben.
अश्रद्धेय unglaublich.
1. **अश्रम** *m.* Nichtermüdung.
2. **अश्रम** *u.* **अश्रमं** unermüdlich.
अश्रवण *n.* das Nichtvernehmen.
अश्रि *f.* Kante, Schneide.
अश्रिक (*adj.* —°) *dass.*
अश्रु *n.* (*m.*) Thräne.
अश्रुत ungehört.
अश्रौत ohrenlos.
अश्व Pferd; *f.* **अश्वा** Stute.
अश्वखुर *m.* Pferdehuf. **°वत्** wie ein Pf.
अश्वत्थ *m.* der heilige Feigenbaum.
अश्वद *u.* **°दा** Rosse schenkend.
अश्वपाल *m.* Pferdehirt *o.* -knecht.
अश्वमेध *m.* Rossopfer.
अश्वयुज् *m.* Pferde anschirrend *o.* mit Pferden bespannt; *f. Sing. u. Du. N. eines Mondhauses.*
अश्वराज *m.* der König der Rosse.
अश्ववन्त् rossereich.
अश्ववृष *m.* Hengst.
अश्वशाला *f.* Pferdestall.
अश्वसेन *m.* *N. eines Schlangendämons.*
अश्वहृदय *n.* Pferdekenntnis.
अश्वाध्यक्ष *m.* Aufseher der Pferde, Stallmeister.